

Holloway-Fængslet.

Ved samme Lejlighed blev de delegerede fra Kongressen opfordrede til næste Morgen Kl. 7 at møde udenfor Holloway, hvorfra 18 Fanger skulde løslades. Her saa man et af de Optog, som spiller en væsentlig Rolle i Suffragetternes Demonstration, og som sættes i Scene, hver Gang en af dem kommer ud af Fængslet. Det hele var fortrinlig ledet og vel egnet til at vække Opsigt. To store Musikkorps, et foran og et i Midten af Processionen, et Korps af ridende Damer paa hvide Heste, Selvejerkøretøjer til Fangerne, en Skare Fodgængere samt et Par Omnibusser til de Delegerede dannede Kænnen i Optoget, og hertil kom saa hele det brogede Udstyr: Blomster, Sløjfer, Skærf, Bannere, Vimpler, Flag, Plakater — alt holdt i Suffragetternes Farver, tildels forsynede med Indskriften: »Stemmeret for Kvinder«, og anbragt overalt, hvor sligt overhovedet kunde anbringes, paa Mennesker, Dyr, Vogne og Musikinstrumenter. Under Sang, Musik og Raab bevægede Optoget sig gennem Londons Hovedgader til Criterion Restaurant, hvor der var dækket Frokostbord til 500 Personer, og hvor Lederne, samt en Del af Fangerne holdt Taler.

Modsatningerne.

Som rimeligt er, staar de ældre Foreninger ret skarpt overfor Suffragetterne, hvis Fremgangsmaade efter deres Mening skader Sagen ubodeligt, baade ved at gøre den latterlig i det almindelige Omdømme, og ved at gøre den engelske Regering endnu mere utilbøjelig til at gennemføre Valgretten. Latteren tager Suffragetterne sig let, og de tvivler ikke om, at det vil lykkes dem at overvinde Regeringens Modstand ved deres Magt. De udsender saaledes deres Tropper ved alle Suppleringsvalg for paa selve Valgstedet ved Raab og Afbrydelser at hindre de Kandidater i at komme til Orde, om hvem de véd, at de modsætter sig Kravet. Ligeledes arbejder de forud for Valget mellem Kredsens Vælgere for at formaa disse til at stemme paa den Mand, Suffragetterne ønsker valgt. Deres Agi-

tation har flere Gange ført til det ønskede Resultat, og sikkert er det, at de generer Regeringen ikke saa lidt.

Regeringen maa give efter.

Hvis Suffragetterne fortsætter, som de er begyndt, med andre Ord: hvis Pengemidlerne strækker til, er det ikke utænkeligt, at de vil naa Maalet ad den Vej, de har valgt. Den nuværende Tilstand vil i Længden være uudholdelig for Regeringen, og der maa gøres en Ende derpaa. Saa vidt man kan se, er Autoriteterne naaet til den yderste Forholdsregel, der overhovedet kan tages: Fængselsstraf under samme Form som den, der anvendes overfor almindelig Forbrydere, herunder medregnet ensom Arrest, Fangearbejde og forlænget Straffetid i Gentagelsestilfælde. I det 20. Aarhundrede kan man vel vanskeligt gribe til yderligere Midler. Og der er unægtelig noget odiøst i at behandle Statsborgere ikke som politiske Forbrydere, men som kriminelle Forbrydere, fordi de kræver Retfærdighed af Staten — selv om dette sker paa en opsigtsvækkende og støjende Maade.

Ringsted, 24. Maj 09.

Clinny Dreyer.

Kvinderne og Grundlovsdagen.

Som det vil erindres, blev det vedtaget paa vort sidste Landsmøde, at Landsforbundet skulde se at faa saa mange kvindelige Talere som mulig til at tale ved de forskellige Partiers Grundlovsfester. Denne Tanke har slaaet udmærket an, og et stort Antal af Landsforbundets Medlemmer har talt Kvindernes Sag ved Møder Landet over den 5te og 6te Juni.

Den Dag, Grundlovsfesten fejres, er en ypperlig Agitationsdag for Kvinderne; ingen anden Dag kan de faa saa mange Mennesker i Tale, og det er naturligt for Kvinderne netop paa denne Dag at kræve en Grundlovsændring, der skaffer dem politisk Valgret. Det er derfor glædeligt, at saa mange af de politiske Organisationer har haft Bud efter vore Talere ved denne Lejlighed, og vi haaber, at det maa blive en fast Skik i de forhaabentlig ikke mange Aar, det varer, før Grundlovsdagen kan fejres som en Festdag baade af Kvinder og Mænd.

E. M.

Interpellationen.

Vi fortsætter i dette Nr. de valgte Rigsdagsmænds Svar paa Landsforbundets Interpellation.

Aakirkeby.

Lærer Ingvard Jensen: Sagen anser jeg for meget vigtig, og den har min Sympathi; men Tiden er endnu ikke moden. Kvinderne maa foreløbig nøjes med den kommunale, og vise, hvad de duer til i de kommunale Raad.

Aalborg.

Redaktør Christensen: Ja.

Aarhus.

Redaktør Sabroe: Jeg vil af ganske Hjerte virke for, at enhver hæderlig Kvinde, min Hustru og Datter faar Valgret.

Bræstrup.

Sogneraadsformand Christensen: Det vilde have været mig en Glæde, om vi allerede idag havde kunnet praktisere Kvindernes politiske Valgret.

Bække.

Husejer Rasmussen: Kvinderne har de samme Menneskerettigheder som Mændene; det er en gammel østerlandsk Følelse at betragte Kvinderne som et lavere staaende Væsen. Jeg har lagt Mærke til, at der i Aar er mødt en Del Kvinder til Vælgermøderne, hvilket viser, at de har faaet Forstaaelse af, at ogsaa de har Pligter mod Samfundet. Men Sagen kræver jo en Grundlovsændring, og det er jo en meget vanskelig Ting at ordne. Tillige mener jeg, at Spørgsmaalet om Kvinders politiske Valgret først rigtig maa ind i Folks Bevidsthed, inden det kan løses.

Ebeltoft.

Konsejlspræsident Neergaard: Jeg har med Glæde været med til at give Kvinderne kommunal Valgret, og vil ogsaa, naar Tiden kommer, være med til at der gives dem politisk Valgret; men de maa forinden gennemgaa den kommunale Stemmerets Skole. Dog tvivler jeg ikke om, at den vil blive kortere, end Mændenes.

Faaborg.

Forpagter Christiansen: Jeg vil ikke selv bringe Sagen frem i Rigsdagen; men kommer den til Behandling, skal jeg støtte den.

Fredensborg.

Godsejer Johan Knudsen: Jeg anser det ikke for helt umuligt, at Kvinderne engang i Fremtiden faar politisk Valgret; men det vil være heldigt, at de først lærer at bruge den kommunale.